Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἄκοπος ἐπίθ. (ΙΙ) ἀμάρτ. *ἀνέκοπος* Κρήτ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *ἄκοπος*, ὃ ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ οὐσ. *κόπος*.

Ὁ ἄνευ κόπου, ἄνευ μόχθου ἀποκτώμενος: *Μηνιάτικο ἀνέκοπο* Κρήτ.

ἀκόπριστος ἐπίθ. σύνηθ. καὶ Πόντ. (Τραπ.) *ἀκόπριστους* βόρ. ἰδιώμ. *ἀκόπριγους* Ἤπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. *ἀκόπριστος*.

1) Ὁ μὴ κοπρισθείς, ὁ μὴ χρισθείς, ὁ μὴ ρυπανθεὶς διὰ κόπρου Πόντ. (Τραπ.) Συνών. *ἀκόπρωτος*. **2)** Ὁ μὴ λιπανθεὶς διὰ κόπρου, ἐπὶ ἀγροῦ, ἀμπέλου, ἐλαιῶνος κτλ. σύνηθ.: *Χωράφια ἀκόπριστα* Πελοπν.(Κορινθ. Λακων.) *Ἐλαιὲς ἀκόπριστες* Κρήτ. *Ἀκόπριστου χουράφ'* Μακεδ. (Χαλκιδ.) *Ἀκόπριγα χουράφια δὲν κάν'νι τίποτα* Στερελλ. (Αἰτωλ.) Συνών. *ἄκοπρος, ἀλέριαστος, ἀλέρωτος*.

ἄκοπρος ἐπίθ. Κύπρ. —*Λέξ.* Περίδ.

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. *ἄκοπρος*.

Ὁ μὴ λιπανθεὶς διὰ κόπρου, ὁ μὴ κοπρισθεὶς ἔνθ' ἀν.: *Ἄσμ.*

Ἔχω χωράφκια ἄκοπρα, θέλω νὰ τὰ κοπρίσω

Κύπρ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀκόπριστος* **2**.

ἀκόπρωτος ἐπίθ. Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **κοπρωτός* <*κοπρώνω*.

Ὁ μὴ χρισθείς, ὁ μὴ ρυπανθεὶς διὰ κόπρου: *Ἐγὼ ἀκόπρωτος εἶμαι* Τραπ. Συνών. *ἀκόπριστος* **1**.

***ἀκόπωτος** ἐπίθ. *ἀκόπουκος* Χίος (Μεστ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **κοπωτός* <**κοπώνω*. Πβ. καὶ ἀρχ. ἐπίρρ. *ἀκοπωτί*.

Ὁ μὴ προξενῶν κόπον, κούρασιν: *Ἀκόπουκη δουλειά*.

***ἀκοράκωτος** ἐπίθ. *ἀκαράκωτος* Πόντ.(Σάντ.Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *κοραχωτός* <*κοραχώνω*, παρ' ὃ καὶ *καραχώνω*.

Ὁ μὴ κλεισθεὶς μὲ τὸ κοράκιον, ἤτοι κορακοειδὲς ὄργανον, δι' οὗ κλείουν ἔξωθεν θύραν.

ἀκορβέριστος ἐπίθ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **κορβεριστός* <*κορβέρω*.

Ἀσύμφωνος: *Ἀκορβέριστο ἀδρόϋνο. Ἀκορβέριστη βαρέα.* Συνών. *ἀταίριαστος*.

ἀκορδέλλιαστος ἐπίθ. *Λέξ.* Μ.Ἐγκυκλ. Ἐλευθερουδ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **κορδελλιαστός* <*κορδελλιάζω*.

Ὁ μὴ διὰ κορδέλλας, ἤτοι ταινίας περιρραφείς.

ἀκόρδευτος ἐπίθ. ἀμάρτ. *ἀκόρδιφτους* Μακεδ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **κορδευτός* <*κορδεύω*.

Ὁ μὴ κουρδισμένος, ἤτοι ὁ μὴ ἔχων ἐντεταμένην τὴν χορδήν: *Βιουλὶ ἀκόρδιφτου.* Συνών. *ἀκούρδιστος*.

ἀκόρδωτος ἐπίθ. ἀμάρτ. *ἀκόρδουτους* Μακεδ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *κορδωτός* <*κορδώνω*.

Ὁ μὴ κορδωμένος, ὁ μὴ ἐπαιρόμενος.

ἀκορνιάχτιστος ἐπίθ. Μακεδ.(Βογατσ.) κ. ἀ. *ἀκορνιάχτιγος* Πελοπν. (Μάν.) *ἀκρονιάχτιστος* Θρᾴκ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **κορνιαχτιστός* <*κορνιαχτίζω*.

1) Ὁ μὴ καλυφθεὶς ὑπὸ κονιορτοῦ ἔνθ' ἀν.: *Ἀπὸ τὸν ἀέρα δὲν ἔμεινε κἀμμιὰ ἀνάχρα τοῦ σπιτιοῦ ἀκορνιάχτιγη* (*ἀνάχρα* = ἔπιπλον) Μάν. **2)** Μεταφ. ἄσπιλος, ἁγνός, τίμιος Θρᾴκ.

ἀκορνίζωτος ἐπίθ. Ἀθῆν. κ. ἀ. —*Λεξ.* Μ.Ἐγκυκλ. Ἐλευθερουδ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **κορνιζωτός* <*κορνιζώνω*.

Ὁ μὴ διὰ κορνίζας, ἤτοι πλαισίου περιβεβλημένος ἔνθ. ἀν.: *Εἰκόνα ἀκορνίζωτη* Ἀθῆν. κ. ἀ.

ἀκοροΐδευτος ἐπίθ. Ἀθῆν. κ. ἀ. —*Λεξ.* Μ.Ἐγκυκλ. Ἐλευθερουδ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **κοροϊδευτός* <*κοροϊδεύω*.

Ἀχλεύαστος. Συνών. *ἀπεριγέλαστος*.

ἀκορφολόγητος ἐπίθ. πολλαχ. *ἀκουρφουλόητους* Μακεδ. (Χαλκιδ.) *ἀκουρφουλόιγους* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **κορφολογητός* <*κορφολογῶ*. Τὸ *ἀκουρφουλόιγους* ἐκ τοῦ ἀμαρτ. *ἀκορφολόιγος*.

Ὁ μὴ κορφολογημένος, ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου δὲν ἀπεκόπησαν αἱ κορυφαὶ τῶν βλαστῶν διὰ νὰ δυναμώσῃ τὸ ὑπόλοιπον μέρος αὐτοῦ, ἐπὶ φυτῶν ἔνθ' ἀν.: *Κουκκιὰ ἀκορφολόγητα* Ἀθῆν. *Ἀβέλι ἀκουρφουλόητου* Χαλκιδ. *Τ' ἀμπέλια εἶν' ἀκουρφουλόιγα* Αἰτωλ. *Τοὺν ἔχου ἀκουρφουλόιγου τοὺν καπνὸ* Αἰτωλ.

-άκος κατάλ. παραγωγικὴ πολλαχ.

Ἐκ τῆς ὑποκορ. καταλ. *-άκι -άκις*, οἷον: *τὸ ἀνθρωπάκι-ὁ* **ἀνθρωπάκις-ἀνθρωπάκος, τὸ ἐμποράκι-ὁ* **ἐμποράκις-ἐμποράκος* κτλ. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 9 (1912/13) 5 καὶ 12 (1915/16) 31 κέξ.

Δι' αὐτῆς σχηματίζονται **1)** Ὀνόματα ἔχοντα σκωπτικήν πως σημασίαν πολλαχ., οἷον: *γιατρὸς - γιατράκος, δάσκαλος - δασκαλάκος, μάστορης - μαστοράκος, στρατιώτης - στρατιωτάκος* κτλ. **2)** Ὀνόματα ἔχοντα ὑποκοριστικὴν σημασίαν πολλαχ., οἷον: *γέροντας - γεροντάκος, δρόμος - δρομάκος, κατεργάρις - κατεργαράκος* κτλ. **3)** Πατρωνυμικὰ καὶ οἰκογενειακὰ ὀνόματα Πελοπν. κ. ἀ., οἷον: *Ἀργυράκος, Θεοδωράκος, Κουσουλάκος, Οἰκονομάκος, Πετράκος* κτλ.

ἀκόσευτος ἐπίθ. Πόντ. (Κρώμν. Τραπ.) *ἀγόσευτος* Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **κοσευτός* <*κοσεύω*.

Ὁ μὴ ὑπὸ ζυγὸν τεθείς, ἐπὶ βοὸς ἔνθ' ἀν.: *Βούδ' ἀγόσευτον* Χαλδ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ